

ФОРМУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ УМІНЬ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ШВЕЙНИХ ОПЕРАЦІЙ

Година О. В.

майстер виробничого навчання Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, м. Полтава

При вивченні технологічних операцій студенти бажають активно працювати й виявляють значну зацікавленість до роботи. Студенти прагнуть «через руки» відчутти властивості різних конструкційних матеріалів. Одночасно з цим студенти знайомляться з основними принципами обробки матеріалів, одержують певні навички виконання робіт, відпрацьовують координацію рухів, тренують певні групи м'язів, розвивають окомір, виробляють відповідальність за результати праці, гордість за якісно виконану роботу.

Встановлено, що значний вплив на ставлення студентів до праці справляє радість успіху, який його окриляє, зміцнює впевненість у своїх силах і надихає на подальшу активну діяльність. На жаль, ця закономірність ще мало використовується педагогами в організації як навчальної, так і практичної діяльності. Часто викладачі зосереджують увагу на помилках у діяльності студентів, а не на їхніх успіхах, що призводить до глибоких переживань, смутку і часто до негативного ставлення до праці. Тому формування практичних умінь треба організувати так, аби воно забезпечувало успішне виконання студентами трудових завдань. Для цього слід ставити перед студентами завдання, заздалегідь озброювати їх знаннями та вміннями, потрібними для досягнення успіху.

Дослідження з особливостей методики викладання, розробки та виготовлення швейних виробів, формування практичних умінь відображається в роботах таких науковців: Л. А. Бакан, І. М. Веремійчук, В. С. Горобчишиної, Л. С. Григорової, О. В. Єжової. Л. А. Бакан досліджує проблему дослідження ниткових з'єднань – основних з'єднань, що застосовуються у процесі виготовлення швейних виробів різного призначення. Вона розглядає питання оцінки якості ниткових швів сучасних засобів з'єднання, які використовуються для виготовлення продукції швейної галузі, швейних ниток і голок, а також розробляє рекомендації щодо їх підбору в залежності від матеріалу, з якого виготовляється виріб [1]. І. М. Веремійчук досліджує проблему компетентнісного підходу до методики трудового навчання в загальноосвітньому закладі, аналізує

основні питання методики трудового навчання відповідно до навчальних програм із методики трудового навчання у закладах вищої педагогічної освіти [5]. В. С. Горобчишина досліджує термінологію технології швейних виробів, нею розроблено класифікацію технологічних методів і типів робочих процесів з'єднання і формування – основи технологічних процесів виготовлення швейних виробів і проєктувальних робіт [6]. Л. С. Григорова аналізує зміст сучасних методичних систем виконання технологічних операцій з виготовлення швейних виробів [7]. О. В. Єжова займається розробкою сучасних технологій з обробки швейних виробів та технологічної послідовності пошиття окремих швів, вузлів та швейних виробів. У її працях значна увага приділяється аналізу та методиці виконання ручних декоративних швів, що традиційно застосовувались при виготовленні українського костюма [8].

На основі вивчення закономірностей формування та розвитку творчого потенціалу особистості у процесі виконання практичних робіт необхідно було провести пошук і апробацію нових технологій, форм і методів роботи з студентами для створення цілісної, цілеспрямованої системи організації технологічної діяльності студентів під час вивчення технологічних швейних операцій. Програмою з виробничого навчання пропонується пошиття та оздоблення швейних виробів. Виготовлення такого асортименту дозволяє прищепити студентам відповідні практичні вміння з виконання ручних, машинних та волого-теплових робіт, ознайомити з видами оздоблень виробів, навчити прийомам їхнього виконання, які знадобляться у їхній майбутній трудовій діяльності [1, с. 21]. Студентів необхідно навчити: підбирати тканину для виготовлення виробу, способам обробки деталей з урахуванням властивостей тканини, ознайомити з процесами розкроювання виробів, економними витратами тканини при розкроюванні (для цього їм необхідні знання з техніки і технології) [3, с. 23].

Досвід викладання цього матеріалу показує, що на практичних заняттях студентам пропонують інструкційно-технологічні картки, плакати, малюнки, альбоми зразків, стенди з технологією обробки деталей і вузлів швейних виробів.

Заслуговує на увагу досвід викладачів, які під час формування практичних умінь при вивченні технологічних операцій використовують самоконтроль студентів. Спочатку викладач демонструє прийоми роботи, далі доручає їм виконувати технологічні швейні операції, проводити їх самооцінку, виправити допущені помилки. Для цього кожному студенту видають карту самоконтролю, де вказано особливості виконання завдання,

способи перевірки якості роботи. При цьому студенти можуть обмінюватися виконаними роботами і порівнювати їхню якість. Кращі вироби викладач демонструє усій групі, вказуючи на їхні якості [7, с. 16]. Деякі педагоги пропонують самостійне планування студентами наступної роботи в майстерні. Після того як вони пояснять завдання, технологію виконання деталей, студентам пропонується самостійно заповнювати операційні картки. Перевіряючи їх, викладач отримує можливість оперативно ліквідувати окремі помилки студентів [6, с. 37].

З аналізу проведених занять, нами зробено висновок, що формування практичних умінь при вивченні технологічних швейних операцій потребує акуратності та терпіння студентів. Від них залежить зовнішній вигляд і якість виробу. При аналізі проведених практичних занять було помічено, що методика набуття учнями вмінь має свої особливості.

Ефективність проведення уроків з виробничого навчання значно підвищується внаслідок посилення ролі самоконтролю у процесі формувань умінь і навичок при виконанні технологічних швейних операцій [2, с. 13].

Отже, вивчаючи досвід викладачів виробничого навчання, було запропоновано багато цікавих методів формування практичних умінь, технологічних прийомів їхнього виконання, що може бути використано у процесі навчання.

Необхідно постійно слідкувати за тим, щоб набуття знань, умінь і навичок здійснювалось через особистісну зацікавленість студентів.

При цьому технологічна діяльність розглядається як творчий процес, який дозволяє відчутти інструмент, матеріал, усвідомлено сприймати розробку конструкції моделі та творчо підходити до неї за власним проектом. Технологічна діяльність, яка є активним засобом залучення учнів до творчості, формує у них спеціальні вміння та навички, розкриває можливості для самовдосконалення й самореалізації, виховує їх морально та естетично, розвиває творчі здібності кожного, сприяє ранній професійній орієнтації.

Список використаних джерел

1. Бакан Л. А., Білоцька Л. Б., Лозовенко С. Ю. та ін. Ниткові з'єднання швейних виробів. Ч.1: Навч. посіб. Київ: КНУТД, 2017. 212 с.
2. Бондар К. І. Практикум з технології швейних виробів: навч. посіб. Хмельницький: ХНУ, 2004. 94 с.
3. Боринець Н. І., Лещук Р. М. Трудове навчання. Банк ідей для творчих проектів. 5–11 класи. Київ: Шкільний світ, 2011. 106 с.

4. Веремійчук І. М. Методика трудового навчання в початковій школі: навч. посіб. Тернопіль: Мальва ОСО, 2004. 276 с.

5. Горобчишина В. С. Довідник технологічних послідовностей виготовлення одягу: навч. посіб. Львів: Новий Світ-2000, 2008. 292 с.

6. Григорова Л. С. Методичні вказівки з дисципліни «Технологія виготовлення одягу» (друге видання) для студентів художньографічного факультету денної та заочної форм навчання галузі знань 02 Культура і мистецтво спеціальності 022 Дизайн напряму підготовки «Дизайн одягу» освітнього рівня бакалавр. Харків: ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2017. 48 с.

7. Єжова О. В., Гур'янова О. В. Технологія оброблення швейних виробів: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2017. 256 с.

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ТЕХНОЛОГІЙ

Чернуха Л.В.

майстер виробничого навчання Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, м. Полтава

Сучасний етап розвитку середньої загальноосвітньої школи пов'язаний з необхідністю розв'язання проблеми підвищення інтелектуального рівня, пізнавального і творчого потенціалу учнів. Пошук засобів для розвитку пізнавальних і творчих здібностей, підвищення ефективності навчання школярів є загальною проблемою для багатьох країн.

Упровадження інноваційних технологій на уроках технологій може значно покращити якість навчання та зацікавити учнів предметом. Наведемо декілька способів, які можна використати для досягнення цієї мети:

– використання 3D-друку: створення фізичних моделей або прототипів за допомогою 3D-друку. Учні можуть навчитися розробляти власні проекти та виготовляти їх. Використання його на уроках технологій може бути цікавою та корисною навчальною ініціативою. Вона дозволяє учням отримати практичний досвід роботи з сучасними технологіями, проектувати та створювати фізичні об'єкти, а також розвивати навички у сфері інженерії та дизайну.

– інтерактивні дошки та проектори: Використання сучасних технологій для інтерактивного навчання та демонстрації процесів;

– мобільні додатки та веб-сервіси: Використання спеціальних додатків та ресурси в інтернеті для навчання технологічним навичкам;